

εἶποιμι, ἄκουσον ἤδη τρίτον ἄλλον οὐδέν τι χείρονα αὐτῶν. Εὐδαμίδα Κορινθίος Ἀρεταίω τῷ Κορινθίῳ καὶ Χαριξένῳ τῷ Σικωνίῳ φίλοις ἐκέχρητο εὐπόροις οὔσι πενέστατος αὐτὸς ὢν· ἐπεὶ δὲ ἀπέθνησκε, διαθήκας ἀπέλιπε τοῖς μὲν ἄλλοις ἴσως γελοίας, σοὶ δὲ οὐκ οἶδα, 5 εἰ τοιαῦται δόξουσιν ἀνδρὶ ἀγαθῷ καὶ φιλίαν τιμῶντι καὶ περὶ τῶν ἐν αὐτῇ πρωτείων ἀμιλλωμένῳ· ἐγέγραπτο γὰρ ἐν αὐταῖς, „Ἀπολείπω Ἀρεταίω μὲν τὴν μητέρα μου τρέφειν καὶ γηροκομεῖν, Χαριξένῳ δὲ τὴν θυγατέρα μου ἐκδοῦναι μετὰ προικός, ὁπόσῃν ἂν πλείστην ἐπιδοῦναι 10 παρ’ αὐτοῦ δύνηται“ — ἦν δὲ αὐτῷ καὶ μήτηρ πρεσβῦτις καὶ θυγάτριον ὠραῖον ἤδη γάμου — „ἦν δὲ τι ἄτερος αὐτῶν ἐν τοσοῦτῳ πάθῃ, καὶ τὴν ἐκείνου μερίδα“, φησὶν, „ἐχέτω ὁ ἕτερος.“ τούτων ἀναγνωσθεισῶν τῶν διαθηκῶν οἱ τὴν πενίαν μὲν εἰδότες τοῦ Εὐδαμίδα, τὴν φιλίαν δέ, ἢ πρὸς 15 τοὺς ἄνδρας ἦν αὐτῷ, ἀγνοοῦντες ἐν παιδιᾷ τὸ πρᾶγμα ἐποιοῦντο καὶ οὐδεὶς ὅστις οὐ γελῶν ἀπηλλάττετο, „Οἷον Ἀρεταῖος καὶ Χαριξένος οἱ εὐδαίμονες κληρὸν διαδέξονται,“ λέγοντες, „εἴπερ ἀποτίσουσιν Εὐδαμίδα καὶ ζῶντες αὐτοὶ 23 κληρονομήσονται ὑπὸ τοῦ νεκροῦ.“ οἱ κληρονόμοι δέ, οἷς 20 ταῦτα κατελέλειπτο, ὡς ἤκουσαν, ἤκον εὐθύς διαιτῶντες τὰ ἐκ τῶν διαθηκῶν. ὁ μὲν οὖν Χαριξένος πέντε μόνας ἡμέρας ἐπιβιοὺς ἀπέθανεν, ὁ δὲ Ἀρεταῖος ἄριστος κληρονόμων γενόμενος τὴν τε αὐτοῦ καὶ τὴν ἐκείνου μερίδα παραλαβὼν τρέφει τε τοῦ Εὐδαμίδα τὴν μητέρα καὶ τὴν θυγατέρα οὐ 25 πρὸ πολλοῦ ἐκδέδωκεν, ἀπὸ ταλάντων πέντε ὧν εἶχε δύο